

Festival České kořeny – 10 let

vedl premiéru nového dokumentu z Lucemburska a Belgie

Když se v roce 2008 v Praze a v Kyjově na Moravě rodil v hlavě Marty Fialkové a Tomáše Kubáka nápad na film o krajanech ve Švédsku, netušili, co přinese dalších deset let. A nyní, v roce 2018, je tu pět celovečerních dokumentů a spousta dalších aktivit. Třídenní festival, který uspořádal v Praze začátkem června spolek České kořeny, aby tak připomněl desetiletí existence projektu se stejným názvem, se výborně vydařil. Alespoň to potvrzují vzkazy a reakce přítomných hostů, kteří se při této příležitosti sjeli – a bylo jich hodně, z celé řady zemí. Nejen z těch, kde se dokumenty České kořeny natáčely. I jinde v zahraničí tam žijící Češi už projekt sledují. I domácí, pražské publikum se dostavilo ve značném počtu. Festival tak ukázal, že téma emigrace a exilu stále lidi zajímá, možná opět víc a více vzhledem k současné situaci ve světě.

Slavnostní zahájení 5. června proběhlo v prostorách Senátu - Valdštejnského paláce, kterému patří velké poděkování za poskytnutí reprezentativních prostor a záštity. Nad rolí Čechů v zahraničí a nad projektem České kořeny se zamysleli jak senátor Tomáš Grulich, tak Jaroslav Šonský, houslový virtuos a hudební organizátor ze Švédska, jeden z těch, kdo se ocitli před kamerou Českých kořenů již v prvním filmu. Proč a jak vznikla myšlenka na festival, a co vedlo celých 10 let autory k práci na cyklu dokumentů České kořeny? To vysvětlili Martina Fialková a Tomáš Kubák, jeho iniciátoři a spoluautoři. Úvodní část skvěle uzavřel a odlehčil Tomislav Vašíček z Vídně.

Zahajovací koncert přednesl soubor Martinů Strings a jeho umělecký šéf Jaroslav Šonský. Zazněly skladby Tomislava Vašíčka a Jána Valacha (Belgie), filmových aktérů Českých kořenů. Koncert vyvrcholil Dvořákovou serenádou a nakonec písní nejkrásnější, Kde domov můj. Hudba je součástí české národní identity - a to se podařilo souboru Martinů Strings Prague dokázat a mnohé posluchače zároveň nadchnout i dojmout.

Výstava Ivy Mrázkové a Oty Nalezinka (oba Lucembursko, aktéři nového dokumentu) se uskutečnila další den, 6. 6. v interiéru kostela Martin ve zdi. Lucemburský velvyslanec, J. E. Gerard Philipps ocenil jejich práci a mosty, které mezi oběma zeměmi vytvářejí. Setkání s uměním, s umělci i s přáteli mělo opět skvělou atmosféru i početné publikum, opět nechyběla ani krásná hudba.

Večer 6. 6. vyvrcholil **premiérou nových Českých kořenů v Lucembursku a Belgii**. Konala se v kině Ponrepo, kde byla v předsálí k vidění i malá výstava k 10 letům projektu, pod záštitou obou velvyslanectví. Závažnému tématu emigrace a života v nové zemi dodali všichni filmovaní i značnou dávku koření zvaného humor. Nejvíce snad svérázný lucemburský malíř Ota Nalezinek a Olga Schmalzriedová z Belgie, odzbrojující svou opravdovostí. Filmová premiéra byla zároveň i velkou „rodinnou“ sešlostí řady dalších filmovaných osobností všech dokumentů České kořeny.

Poslední den festivalu 7. června byly na programu všechny starší dokumenty cyklu České kořeny, besedy s přítomnými účastníky a také křest knihy Dany Seidlové. Její Švýcarské etudy jsou poděkováním Švýcarsku za léta strávená v této zemi, která se stala její rodině druhým

domovem, stejně jako tisícům dalších Čechoslováků po roce 1968. Po projekci Českých kořenů ve Vídni jsme se přesunuli do ateliéru Jana Brabence, výtvarníka rozkročeného mezi Prahou a Vídní. Proběhla tu také ochutnávka skvělého vína z vinařství Maňák.

Třídenní festivalové setkávání filmovaných osobností s členy týmu Českých kořenů, zahraničními hosty i s pražským publikem bylo více než inspirativní – snad trochu i památné. Mohlo se uskutečnit díky řadě sponzorů a podporovatelů. Děkujeme všem účastníkům, že u toho byli s námi, a **zveme na lucemburskou a bruselskou premiéru Českých kořenů v Lucembursku a Belgii – 14. a 16. listopadu.**

Martina Fialková, Praha – předsedkyně spolku České kořeny

Kontakty: www.ceskekoreny.cz, <https://www.facebook.com/Ceskekoreny/>

Výběr ze vzkazů po premiéře nového dokumentu:

Děkujeme nejen všem účinkujícím v tomto filmu, ale především autorům a celému týmu Českých kořenů za úžasný dokument. (Laudovi, synovec Jána Valacha)

Krásné, povznášející a obohacující!!! Pořad a vaše vyprávění mě nabilo velkou energií. (Léa Luxemburgová)

Emotivní, veselé a silné. Člověk si hned uvědomí, jaké obrovské štěstí dnes máme. Na druhou stranu, režim zplodil legendy a inspirativní příběhy. Díky, byl to zážitek. (N.P.)

Ohromný film. Potlesk na otevřené scéně. Díky. (Milena Štráfěldová, spisovatelka)

Krásný film, ve kterém zaznělo vše, pocity po emigraci, životní moudrost i humor. (Zdeňka Kuchyňová, Český rozhlas, vysílání do zahraničí)

Hodně štěstí, síly, úspěchů a výdrže. (český kořen ze Švýcarska Joža Stehlík)